

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКИЯ ОКРЪЖЕНЪ ЧИТАЛИЩЕНЪ СЪЮЗЪ

ВАРНА, 20. I. 1931 Г.

Отчетъ на Варн. Окр. Чит. Съюзъ

за отчетната 1929-30 г. направенъ предъ IV ред. сбирка въ гр. Варна
(продължение отъ бр. I)

Театъръ и театрални салони

Уредени сж по починъ на читалищата 120 театрални преставления, утра, вечеринки и др. забави отъ 103 мѣстни театрални сили трупи и 18 външни въ 39 помещения отъ които 35 сж училищни, 1 частно и 3 салона собственост на читалищата.

Читалищни помещения

Отъ представилитѣ сведения 66 читалища само 3 нѣматъ читалищни помещения. Отъ останалитѣ 63, — 32 се помещаватъ въ частни здания, 22 се помещаватъ въ училищни, 2 се помещаватъ въ общински 2 се помещаватъ въ здания на кооперации, 4 — въ собствени здания.

Само 32 читалища плащатъ наемъ за помещенията си, годишния размѣръ на които общо възлиза на 74500 лева.

Драги Делегати.

Първото нѣщо което обуславя успѣха на нашето читалище, е то да има свое здание, свой домъ, специално строенъ или специално приспособенъ за неговитѣ нужди и задачи. Да има специаленъ салонъ и своя отдѣлна читалня.

Отъ представенитѣ сведения, както видѣхте само 4 читалища иматъ свои собствени помещения, и трѣбва още много докато се дойде до идеала — всѣко читалище да си има свое читалищно здание.

Съ радостъ можемъ да поздравимъ нашитѣ колеги отъ Козлуджа, Долень-Чифликъ и Куванлъкъ за сдобиването имъ съ нови читалищни помещения.

Варненския Читалищенъ Съюзъ може да се гордѣе съ хубавитѣ чи-

талищни сгради които тия читалища построиха. Нужно е само огъня който е запаленъ въ тѣзи просвѣтни огнища все повече да се разпалва за да стопля сърдцата почнали да заирѣзватъ въ нашата студена действителностъ.

Дейността на управителния съветъ

Управителния съветъ се състои: Председател: ректора на Търговската академия, Цани Календжиевъ, членове Петко Поповъ директоръ на Земл. Катедра. Касиеръ — Дим. Димитровъ книжаръ, Катели Поповъ помошн. Окр. Учил. Инспекторъ д-ръ Янаки Арнаудовъ професоръ Търг. академия, П. Василевъ учителъ въ с. Кестричъ, Венковъ учит. с. Аджемлеръ, Ан. Мандовъ — адвокатъ, д-ръ Кирилъ Юрдановъ редакт. сп. „Добро Здаве“, Димо Тодоровъ — директоръ провад. гимназия, Пан. Радевъ доскорошенъ директоръ на Съюза на Кооперациитѣ и секретаръ Ст. Савовъ — чиновникъ.

Управит. съветъ е ималъ 10 заседания въ които е разгледалъ всички поставени въпроси отъ живота и дейността на съюза и влизащитѣ въ състава му читалища.

Членоветѣ на Управ. Съвети сж организирани читалищ. събрания въ селата: Ст. Орѣхово, Дол. Чифликъ, Куванлъкъ, Гор. Чифликъ, Кара-ачъ, Хамбарлъкъ, Караджа-отъ, Арапларъ, Къзълджиларъ, Караманлий, Дерекъ-кой, Дишпудакъ, Джаферлий, Кестричъ, Чалъ-махле, Синдель, Азренъ и др. Паша-кой, Кюмюрлюкъ, Русларъ, Гюнъ Доуду, Саржгьолъ, Татаръ-махле, Суджасъ-кой Аджем-

леръ и др. Навсѣкжде сж изнесени сказки.

Сжщия окр. съветъ въ едно заседание презъ н. г. реши да се образува фондъ за купуване подвиженъ кинематографъ, който да обслужва културнитѣ и стопански нужди на окрѣга. Въ изпълнение на това, въ бюджета на Варн. Постоянна комисия за 1930-31 фин. год. е предвиденъ кредитъ отъ 150,000 лв. за която цѣль има вече на разположение въ Земледѣлската банка — варненски клонъ 126,000 лв. — фондъ „подвижно кино и народенъ университетъ“.

Отъ културното отдѣление при Министерството на Нар. Просвѣщение (отдѣлъ за подвижни държавни кина) ни запитаха могатъ ли да събератъ читалищата отъ Варненски окрѣгъ още около 150,000 лв. за усилване този фондъ, за да се насрочи своевременно търгъ за доставката на подвиженъ кинематографъ, който ще обслужва нуждитѣ само на нашия окрѣгъ, като издръжката на персонала и всички вещевствени и др. разходи поема сжщото Министерство.

Вамъ, Драги делегати предстои да се занимаете сжщо и съ този въпросъ и да вземете съответно рѣшение.

За в. „Народна Просвѣта“

Народ. читалища въ окрѣга дейността на които „Народна Просвѣта“ трѣбваше да отразява не вземаха нуждното участие въ неговото списване. Тѣ почти не даваха дописки за своята дейностъ и за културния животъ на своитѣ селища.

Всичко сж постигнали срещу вестника отъ абонаменти и отъ продажба на отдѣлни броеве 12,888 лева, а сж изразходвани — 10,250 лв. останала печалба до сега 2,538 лв.

— Има още много читалища които не сж отчтени срещу изпратенитѣ имъ бройове.

Споредъ сведения, връзките съ вестници каквито се изпращаха на всички читалища, на нѣкои мѣста сж оставяни неразпродавани, а отъ други се връщаха обратно безъ да бждатъ даже разваряни.

Финансово състояние на съюза.

ПРИХОДЪ:

1. Наличностъ отъ миналата година	8540
2. Отъ членски вносъ	4360
3. „ встъпителии вносъ	350
4. Чистъ приходъ отъ в. „Народна Просвѣта“	2538

Всичко приходъ 15788

РАЗХОДЪ:

1. Вноска въ Върхов. Чит. Съюзъ	3050
2. Пътни на делегатитѣ за конгреса.	1000
3. Превозъ на лектори.	2589
4. За администр. разходи.	4503
5. Канцеларски разн. и печатъ.	576

Всичко разходъ 11,715

ДОКЛАДЪ

Отъ провѣрителния съветъ на Варн. Окр. Читалищентъ Съюзъ за читалищната 1929/1930 год.

Господа Делегати,

Провѣрителниятъ съветъ прегледа състоянието на съюзната каса. Всички приходи и разходи сж водени редовно и съ вещина и отговарятъ на квитанциитѣ и сѣтко-разпискиитѣ.

Доброто финансово състояние на съюза се дължи и на това, че секретаря, Ст. Савовъ се отказва отъ гласуванитѣ му 12,000 лева отъ миналогодишната редовна читалищна бирка.

Председател на провѣрит. съветъ:
Дечковъ

Тази е накратко дейността на Варненския Читалищ. Съюзъ презъ изтеклата читалищна година.

Ние не мислимъ, драги делегати, че сме направили много, но имаме дълбоко съзнание, че служимъ на едно голѣмо културно-просвѣтно дѣло и твърдо вѣрваме че въ скоро време ще можемъ да се поздравимъ съ голѣми успѣхи. Нуждни сж за това обща задружна работа и любовъ къмъ дѣлото на което служимъ.

Варна, ноември 1930 год.

Отъ упревителния съветъ

Печатница „Взаимностъ“ Варна
„Драгоманъ“ 26.

Какъ живѣятъ селянитѣ въ Чехия

Въ нѣкои отъ излѣзлитѣ презъ миналата година бройове на „Народна Просвѣта“ запознахме нашиятъ читатели съ живота на селянитѣ въ Дания, Холандия и Япония. Ние и за предъ ще помѣстимъ такива сведения и за други по-просвѣтени отъ насъ страни. Отъ тѣзи описания читателитѣ ни ще видятъ колко много сж напреднали тѣзи народи и какво грамадно значение има системната просвѣта за да се нареди добре живота на единъ народъ. Ние българитѣ има за много работи да се поучимъ отъ другитѣ народи. Затова всѣка година наши младежи отъ селата се изпращатъ въ Дания, Германия, Чехия и др. страни за да видятъ какъ тамъ селянитѣ обработватъ земята, какъ отглеждатъ добитѣка и домашнитѣ птици, какъ уреджатъ своитѣ домове и т. н.

Тѣзи младежи следъ като престоятъ въ тѣзи страни отъ 1 до 2 години се връщатъ въ родината си съ голѣма поука и много полезни знания, които използватъ за своитѣ стопанства. Но тѣхния брой е много малкъ: тѣ сж едва по нѣколко десетки всѣка година. А стоициитѣ хиляди младежи по селата, бждашитѣ самостоятелни стопани въ нашата земя, които разбиратъ вече, че съ познанията само на своитѣ бащи и съ тѣхния начинъ на стопанисване не ще могатъ да успѣватъ въ новия по сложенъ животъ — сжщо трѣбва да се стремятъ да научатъ още много, за да стане тѣхната работа по-разумна и по-производителна. И тѣзи необходими познания тѣ могатъ да получатъ въ земеделскитѣ училища, отъ разнитѣ курсове, отъ сказкиитѣ и отъ книгитѣ, списанията и добритѣ вестници.

Въ настоящия брой ще се запознаемъ накратко съ живота на селянитѣ въ Чехия; като предварително кажемъ нѣколко думи изобщо за Чехия. Тази страна се намира недалече отъ България, като с нея ни дѣли само Ромжния. Езикътъ на който говори чехския народъ е близкъкъ на нашия, защото и двата произхождатъ отъ единъ общъ славянски коренъ.

Земята на Чехия макаръ да е само съ една третинка по-голѣма отъ нашата, то населението ѝ е два пѣти и половина по-многобройно отъ нашето. Това показва че тя е два пѣти по-гъсто населена отъ България. Поминѣкътъ въ Чехия е главно селско стопанство и индустрия.

Чехскитѣ селяни сж трудолюбиви, пестеливи, трезви, сериозни и иматъ

природенъ умъ.

Тѣхното трудолюбие е пословично. Въ чехскитѣ села нѣма кафенета и кръчми, каквито ги има въ изобилие въ всѣко българско село и въ които по цѣли часове и дни, особено презъ зимнитѣ месеци седятъ праздни селяни, и отъ нѣмане какво да правятъ, дремятъ, пиятъ или се каратъ, или пъкъ водятъ безполезни и никому ненужни спорове, разговори или глупави партизански препирни.

Чехския селянинъ, както казахме по-горѣ е трезвъ. Той не хаби напразно ни минутата. Само на празникъ (а празниците у тѣхъ сж много малко) той ще излезе до селския кооперативенъ ресторантъ, кждето ще размѣни съ приятелитѣ си нѣколко сериозни мисли и ще прегледа пристигналитѣ списания и вестници.

Въ образователно отношение населението на Чехия е твърде много напреднало. Съ много малки изключения всички чехи и чехинки умѣятъ много добре да четатъ, пишатъ и смѣтатъ. Въ всѣко чехско село има голѣмо училище и много добре наредено читалище.

Въ селскитѣ дворове освенъ красивитѣ и удобни кѣщи, правятъ впечатление още хигиеничнитѣ и чисти обори, топлитѣ курници и удобнитѣ кочини.

Въ Чехия кокошките не спятъ по дърветата, а свинитѣ по цѣль денъ не разпрѣсватъ боклуцитѣ. Тамъ грижата за домашнитѣ животни и птициитѣ е голѣма, въ замѣна на което и тѣ даватъ добъръ доходъ на своитѣ стопани.

Остритѣ заразни болести по свинитѣ и птицитѣ и туберкулозата по добитѣка, които върлуватъ тѣй често у насъ въ България и правятъ страшни пакости по нашитѣ села, много малко пакостятъ на чехския земеделецъ. Ако случайно въ нѣкое село въ Чехия се появи заразна болестъ по домашнитѣ животни или птицитѣ, взематъ се веднага мѣрки щото тя да се спрѣ още въ своето начало. Тукъ е мѣстото да отбележимъ, че когато у насъ въ нѣкой дворъ умрѣ нѣкоя птица или свиня отъ остра заразна болестъ тя не се заравя дълбоко въ земята, като сжщевременно не се дезинфектира обора, курника или кочината, а се хвърля на двора, улицата или боклука. Отъ тамъ чрезъ кучетата или други животни болестъта се разнася отъ дворъ на дворъ, отъ махала, отъ село на село, а по нѣкога отъ нея пламватъ и цѣли краища отъ нашата земя. Но да оставимъ това. Ние пишемъ за чехскитѣ селяни. Да продължимъ за тѣхъ. (Слѣва)

В. Тодоровъ — Ръководител
на Опитното Поле — Козлуджа.

Трансформация на земеделското ни стопанство.

Земеделската криза предизвиква превратъ въ разбиранията на нашитѣ аграръ-политици. И наистина основателно е това. Ние сме земеделска страна и то съ дребни разпарцалирани и прѣснати стопанства. Нашето зърнено производство при тия условия въ никой случай не може да бжде конкурентноспособно и не може да се бори нито съ Русия, нито съ задокеанскитѣ страни, които разполагатъ съ голѣми земи и механизано земеделство.

Предъ насъ е следната перспектива: Русия упорито държи на своето зърнено производство, за което харчи грамадни средства. Канада, Аржентина, Австралия, както и 15 щата отъ Америка, дори и при тѣх нискитѣ цени на зърнени храни, не мислятъ да намалятъ земята, засѣваща се съ тѣзи храни, понеже тѣхното стопанство е механизано и следователно тѣ могатъ да продаватъ съ смѣтка пшеницата дори и при 2 лв. за кгр. Като резултатъ отъ това е и факта, че тази годишната реколта на Австралия, която се намира въ периодъ на жетва сега, се оценява на 5.8 милиона тона т. е. съ 2.4 милиона тона въ повече отъ миналата година. Всичко това много ясно ни говори, че ние не можемъ повече да изнасяме зърнени храни и че трѣбва да забравимъ ония времена, когато за криза, макаръ и нечиство жито се плащаше 100, а дори и повече лева.

Примитивността на нашето стопанство ние не можемъ да произведемъ нито ефтино, нито доброкачествено жито. А пазара днесъ се завладява само отъ ефтино производство и отъ доброто качество на стоката.

Отъ всичко това, ние не трѣбва да се отчайваме. Нашата страна поради своитѣ природо-климатически и стопанско-економически условия, позволява да се направи едно успѣшно измѣнение на земеделскитѣ отрасли като преднина се даде на тия, които могатъ да гарантиратъ съществуването на нашето селско население, а съ това и на държавата въобще.

Тукъ съ право като примеръ можемъ да посочимъ класическитѣ страни на уредено земеделство — Дания и Холандия, които следъ голѣма криза презъ 1890—1900 година

коренно преустроиха своето стопанство и то по начинъ който днесъ имъ гарантира най-високитѣ доходи на единица площъ. До колко сж измѣнили своето стопанство се вижда отъ следнитѣ нѣколко цифри: До като въ Холандия презъ 1880 година е имало 1,500,000 глави рогатъ добитѣкъ, 350,000 глави свини и 2,200,000 глави птици, сжитѣ следъ войнитѣ достигатъ — говеда 2,100,000 глави, свини 1,550,000 глави и птици 9,700,900.

Това колосално увеличение на свинитѣ и птицитѣ, обаче не е станало напълно за смѣтка на зърненитѣ храни, а просто зърненитѣ храни сж превръщатъ въ скъпи животински продукти, които се търсятъ на пазаря. Всѣко селско стопанство поства толкова пшеница, колкото да се изхрани и продаде малко за задоволяване нуждитѣ на градското население; тукъ ние виждаме, че принципа на самозадоволяването е напълно основателенъ и резоненъ.

Изучавайки нашата страна, ние смѣло можемъ да кажемъ, че ако отъ донитѣ на Дания и блатата на Холандия се създадохъ образцови страни, то у насъ гдето съществува едно грамадно разнообразие на култури и скъпи култури като тютюня, розата, гроздето и пр., вънъ отъ останалитѣ, това много полесно и възможно; нужна е само солидна, общенародна и специална просвета.

Наченкитѣ за трансформирането на селското ни стопанство сж турени още следъ войнитѣ. Царевницата, фасула и слънчогледа се увеличиха за смѣтка на угаритѣ: сега остава сжитѣ специално слънчогледа, фуражнитѣ растения и цвеклото да се увеличатъ за смѣтка на пшеницата, като по този начинъ това разнообразие даде възможностъ на стопанитѣ да се здобие съ по вече фуражъ за добитѣка и птицитѣ.

Днесъ пазара търси масло, сирене, птици, яйца, плодове, тютюнь и пр., които ние съ успѣхъ можемъ да изнасяме. За всичко това обаче трѣбва строго обмислена и координирана дейностъ. Трѣбва високо кооперативно съзнание; трѣбва да има единоумислие въ всички фактори, провеждащи нашата аграрна политика. Необходими сж по вече грижи къмъ нашето селско стопанство и то грижи не само отъ тѣзи, които по задължение се грижатъ, а отъ цялата народна интелигенция.

Въ дни на такива кризи, нуждни сж дори и специални закони, които да закрилятъ е поощряватъ нѣкои

Г. Ч-ски
у-ль.

Подкрепете читалищата.

Отъ мъчителната финансова и стопанска криза, която души почти цялия български народъ, днесъ най-много страда и тегли селото. Естествено не е розово положението и на града, но не може да се мѣри съ това на селото. Последното се гърчи отъ стопанската криза, а независимо съ това страда отъ душевно и здравно невежество останало му въ наследство отъ тъмно минало. Народа потналь въ своята мъжа чака псмошь и спасение. Той чака помощъ отъ своитѣ интелигентни синове. Но кога ще я дочака? Едни отъ интелигентнитѣ български синове загубени въ своитѣ дребни грижи и въ суетитѣ на живота нехаятъ за народното тегло а други само гъделичкатъ ранитѣ и болкитѣ на народа и измъчватъ още повече неговото сърдце. Малцина сж тѣзи които разбрали неговото тегло, работятъ съ всички сили да му помогнатъ. И тѣ отправятъ апелъ къмъ цялата българска интелигенция да излѣзе отъ апатията, да напусне демагогията, да види нуждитѣ на народа и съ дружини сили да му подаде ръка и го изведе на по-свѣтълъ пътъ. Въ нашата печална действителностъ трѣбва да заблестятъ по-силно нашитѣ испитани народни свѣтила — читалищата. Да се подкрѣпятъ малцината просвѣтни ратници, които работятъ въ тѣхъ, да се засили просвѣтното имъ дѣло, за да се влѣе жива струя въ обезвѣренитѣ народни маси, които да се направятъ годни за разумно стопанско творчество.

Народа чака своитѣ учени синове: лѣкари, агрономи, сѣдии, адвокати, учители и др. да дойдатъ при него съ чисти сърдца, да му дадатъ частичка отъ знания и да влѣятъ въ душата му поведа въбра и надежда за по-радостни дни.

с. Капуджи-махле, Провадийско

земеделски отрасли, важни за стопанския ни напредѣкъ; защото азъ мисля още, че въпроса за спасението на селското ни стопанство, не е нито партиенъ, нито съсловенъ, а общо народенъ, той е въпросъ държавенъ и ще се разреши отъ съвокупното съдействие на българскитѣ интелектуални сили.

Практически и полезни съвети

Всѣки, който обработва земята знае много добре, че нейната сила намалява вследствие изтеглениѣ отъ нея храни, отъ отгледващитѣ се върху ѣ полезни растения. Това обедняване на почвата земледѣлца възстановява било като дава почивка на почвата, т. е. като я оставя на угарь, или чрезъ торене. Голѣмото значение на торѣтъ за силата на почвата, се цени вече много.

Трудно е, че добиващия се въ стопанствата торъ е недостатъченъ. Между това има още доволно материали, които представляватъ отлични средства за торене. Единъ отъ тия материали напр. е пепельта която се получава отъ горенето на дърва. Въ пепельта се съдържа една отъ нужнитѣ за растенията храни, която е въ недостигъ въ почвата позната подъ името калий.

Отъ калия особено много се нуждаятъ окопнитѣ растения: царевица, цѣкло, лозата, картофа, ябълката и др.

Въ градоветѣ, които широко употребяватъ дървата като гориво презъ зимнитѣ месеци се изгарятъ голѣми количества дърва. Покрай загубата, която представлява употреблението на дървата като гориво, една малка полза би било ако, всички схващаха, че и пепельта има своята ценностъ. Старателно събираната пепель отъ дървата, чиста непримѣсена напр. съ стѣкла, кости или каменни вѣглища, може да се съхрани на сухо мѣсто, отъ кждето после да се изкара на опредѣлено мѣсто за торене.

Необходимото количество пепель споредъ чистотата ѣ 40—60 кг. на декаръ. Тя представлява удобенъ торъ за тежнитѣ и глинести почви, при които непременно трѣбва да се тори зимно време или много рано въ пролѣтъта.

При леки почви пепельта добре е да се изхвърля по-късно въ пролѣтъта, за да не се измива отъ дъждовната вода. До времето на употреблението тя трѣбва да се държи суха, защото при намокряне хранителната ѣ сила се измива и отвлѣча. Най-добра пепель се получава отъ горената слама, по-слаба отъ листнитѣ дървета и най-слаба е пепельта отъ иглолистнитѣ.

Въ градскитѣ къщи и най-малкитѣ количества пепель старателно трѣбва да се събиратъ и съ нея да се посипватъ лехитѣ съ лукъ, чесънъ, да се разкопае около корена на познатата или ябълковото дърво и тамъ да се изсипва.

Наши събрания и сказки.

Сказки предъ добре посетени читалищни събрания, сж изнесли членоветѣ на окръжния читалищенъ комитетъ П. Поповъ и Д. Димитровъ на 20 и 21 м. декемврий въ селата Акъ-коюнъ и Вѣлчи-долъ.

На 21-й сжчи тоже отъ името на читалищния съюзъ сж устроени събрания съ сказки въ с. Гевреклеръ говорилъ А. Михалчевъ, въ с. Гюнъ-догду Пеневъ, П. Цоневъ и Н. Димановъ, въ с. Чатма—Владиковъ и Венковъ.

Темитѣ на сказкитѣ сж биле значение и роля на читалището за издигане просвѣтно и икономически селото и кризата въ земледѣлското стопанство и изхода отъ нея, съ конкретни указания по насоката на земледѣлското производство въ бъдаще.

ГР. ВАРНА.

Съ съдействието на окръжния читалищенъ съюзъ на 28 декемврий м. г. земледѣлската катедра устрои птицевѣдна конференция съ сказка по птицевѣдство отъ агронома г. П. Габровски—директоръ на Държавния конезаводъ Кабиюкъ при гр. Шуменъ на тема: „Птицевѣдството като доходенъ народостопански отрасълъ“. Конференцията бѣ посетена отъ птицевѣди любители и др. повече отъ 400 души граждани и гости отъ селата. Съюза изказва благодарностъ на катедрата и сказчика г. П. Габровски съ пожелание и други пжтъ да се устройватъ подобни конференции цѣлящи стопанското издигане на окръжа.

с. АВРЕНЪ.

На 11 т. м., Люцканъ Славовъ учител въ II Варненска прогимназия изнесе предъ своитѣ съселани въ с. Авренъ, една сказка на тема: Развой на българското читалище и неговата роль въ миналото, настоящето и бъдащото за развитието на българското село въ културно-просвѣтно отношение“. Сказката бѣ много добре посетена. Авренското читалище благодари на г. Люцканъ Славовъ, който обѣща да изнесе въ скоро време още една сказка.

Председателъ: М. Желевъ

Секретаръ: И. Боевъ

НОВО СЕЛО, Провадийско

На 8 т. м. въ салона на читалището „Селска пробуда“ държахъ сказка по туберкулозацията на-добитъка току що завършили вете-ринарна медицина жители отъ селото Недѣлчо Тодоровъ. Сказката бѣ посетена много добре.

с. КУВАНЛЖКЪ

На 21 м. м. въ село Куванлъкъ се състоя общо годишно събрание на мѣстното читалище.

Следъ изслушване отчета и гласуване бюджета за 1931 — 32 год. се избра ново настоятелство.

По предложение на председателя на сжщото се реши да се провъзгласятъ за почетни членове всички общински съветници били въ съвета презъ 1927, 1928, 1929 и 1930 год. тѣй като благодарение на тѣхъ с. Куванлъкъ се гордѣе съ грамадно-то си читалищноз дание съ всичкитѣ му приспособления.

Изказаха се сжщо благодарности и на трудоващитѣ отъ горското трудово стопанство „Тича“, на управителя на сжщото г. Сокачевъ, които 3 месеца вложиха неуморно своя трудъ за доизграждане на читалището.

Г-нъ Сокачевъ бѣ провъзгласенъ сжщо за почетенъ членъ. Провъзгласени бѣха за почетни членове и г. г. Иосифъ Г. Ивановъ, Тодоръ Ивановъ, Гавраилъ Костовъ и Андонъ Илиевъ въ знакъ на благодарностъ за подаренитѣ отъ тѣхъ строителни материали за доискарването на читалищната сграда.

На края дължимъ да забележимъ че въ сегашния си съставъ читалищното ни настоятелство въ което влизатъ интелигентни и опитни лица обещава много, за културния развой на село Куванлъкъ.

Хр. Марчевъ

ГР. ВАРНА.

На първия день на Рождество Христово коледува въ Варна коледарски хоръ отъ авренското читалище „П. Р. Славейковъ“. Седемнадесетъ младежи, участващи въ хора, облечени въ своята красива авренска носия, бѣха посрѣщнати съ радостъ отъ всички семейства въ града, които посѣтиха и обърнаха вниманието на всички съ своята спретнатостъ и интелигентностъ. Тѣхниятъ опитъ би ималъ още поголѣмъ успѣхъ, ако бѣ предварително подготвенъ. Примѣра на авренци трѣбва да бжде последванъ въ бъдаще и отъ други села. Трѣбва да се засилватъ духовитѣ връзки между селото и града.

Съветъ по птицевѣдство

Птицевѣдството е единъ отъ стълбоветѣ на който се крепи стопанска България.

Земледѣлцо обръщай евтината храна въ скъпи яйца!

Върху крилата на кокошката се крепи нашия левъ.